

UPRAVA VOJNE POLICIJE

Broj: 02-4/3-06-152/93

Ljubuški, 30. 11. 1993. god.

n/r puk. Marijana Biškić

Predmet: "Kašnjeničke bojne"

Veza: Vaš akt broj: 02-4-1/93-58, od 26.11.1993. god.

Na teritoriju općine Mostar, pod okriljem postrojbe "Kašnjeničke bojne", djeluju dvije skupine vojske HVO - tzv. ATG "Benko Fenević" i "Vinko Škrobo" (prije ATG Mrmek).

Gore navedene postrojbe su se formirale od vojske iz bojni koje su već bile oformljene još od početka izbijanja ratnih sukoba na ovim prostorima. Početkom travnja 1993. god., eskaliranjem sukoba sa Armijom BiH formiraju se kao samostalne postrojbe gore navedene skupine vojske, a jedini uvjet pri pristupanju u tzv. ATG bilo je "iskustvo" iz civilnog života, jer su predvodnici kao i mnogi članovi te dvije ATG bili poznati organima gonjenja i nalazili su se u operativnim i kaznenim evidencijama MUP - a.

U prilogu 1 Vam dostavljamo tri prijave iz mjeseca travnja 1993. god. gdje je vidljiva njihova aktivnost koju su, navodno izvršavali po zapovjedi.

S obzirom na to da je velika grupa građana došla i prijavljivala u V.P. kao i u MUP određena kaznena djela pripadnika ove dvije postrojbe, prvo što smo zatražili je bilo to da ustvrdimo kojoj jedinici oni pripadaju. U suradnji sa SIC-om provjereno je da su

te dvije samozvane ATG priključene postrojbi "Kašnjeničke bojne", koja im je izdala pečate - ATG "Vinko Škrobo" i ATG "Ežeko Feneviš". Ti su se pečati počeli obilato koristiti pri uzimanju ratnih zarobljenika iz KRZ - Helišodrom, pri čemu je svoje odobrenje za to moralo dati i zapovjedništvo obrane grada Mostara koje je u tu svrhu čak izdalo i zapovjed o izuzimanju zatvorenika za rad. Do danas, u prostorijama gdje borave te dvije postrojbe postoje "privatni zatvorenici" koji obavljaju sve poslove za postrojbu, uključujući i privatne poslove svakog od članova postrojbe.

Obraćajući se u više navrata UVP-e dobili smo naputak od načelnika UVP-a da se određena djela koja počinje pripadnici ove dvije ATG samoevidentiraju i dostave u UVP (prilog 2).

Eskaširanjem sukoba se Armijom BiH, najveću cijenu su upravo platili pripadnici muslimanskog, civilnog, stanovništva koji su bili nastanjeni u dijelu grada koji kontrolira HVO. Naša služba je, evidentirajući razne vrste kaznenih djela koje su počinili pripadnici ATG pod okriljem "Kašnjeničke bojne" došla do istine da od stotinjak vojaka koji sačinjavaju ukupnu brojku te dvije ATG, njih oko 40% su učinili veći dio kriminalnih radnji u proteklih 5 mjeseci (prilog 3).

Protiv nekih članova pomenutih ATG smo i podnijeli kaznene prijave (slučaj Igor Prce), ali nakon toga smo doživjeli otvorene prijetnje od strane pomenutih postrojbi, što je bio slučaj i sa Vojnim tužiteljstvom i Vojnim sudom, gdje je čak došlo i do incidentnih situacija (prijetnje vatrenim oružjem i bombama).

Na črti razdvajanja koju kontroliraju ove dvije ATG došlo je i do situacija kada je uz otvorenu prijetnju oružjem od strane pripadnika pomenutih ATG naredjeno da se preko crte razdvajanja propusti puk. Armije BiH, koji bi nakon toga, uz pratnju vojaka iz pomenutih ATG otišao u posjetu svojoj ženi u KRZ - Helišodrom, da bi nakon posjete preko iste linije se vatio na stranu koju kontrolira Armija BiH.

Napominjem da se radi o čovjeku koji je vodio napad Armije BiH na Bokševicu, kada je izginulo mnogo pripadnika HVO (prilog 4).

Operativna saznanja naših djelatnika dovela su nas do istine da pripadnici gore pomenutih postrojbi koriste i žene koje im u kriminalnim radnjama pomažu, a u ugostiteljskim objektima u kojima se oni skupljaju (caffe "Palm Beach") dolaze ljudi iz cijele Hercegovine koji tu naručuju i kupuju bijelu tehniku, automobile i ostalo što se "nudi na tržištu". Ugore navedenom lokalu se posao ugovara preko oca od zapovjednika ATG "Benko Fensvić" gosp. Vlade Miličevića. (prilog 5)

Pripadnici gore pomenutih ATG su i sventuristi, kako strani državljanji, tako i bivši pripadnici HV, pa čak i mladoljetnici (prilog 6).

Kao pripadnici "Kažnjeničke bojne", a time i ATG pojavljuju se osobe koje su zbog raznih kriminalnih radnji, pa čak i ubojstva već od strane naše službe bili privedeni i protiv njih podnijeta kaznena prijava. Indikativan primjer za to je slučaj ubojstva na brdu Hum, koji je obradjen od strane naše službe, protiv počinitelja ubojstva Meria Drmaća podnijeta kaznena prijava, a on se još nekolicinom kriminalaca je pušten iz VIZ-Heliostrom na osnovu jedne cedulje, na kojoj je pisalo - TUTA. Mario Drmać je i danas pripadnik "Kažnjeničke bojne", neometano hoda gradom Mostarom, i nitko se ne usudjuje uhapsiti ga (prilog 7).

Pripadnici "Kažnjeničke bojne" su tijekom rujna 1993. god. iz naselja Bijeli Brijeg 2, protjerali na crti razdvajenja na lijevu obalu, a sve je uradjeno u svrhu otudjenja o obnog automobila u vlasništvu gosp. Mikulića koji je zajedno sa dvoje ljudi - jednom ženom i jednim djetetom - prebačen na lijevu obalu Mostars. Da apsurd bude veći vozilo je otudjio, jedno vrijeme ga slobodno po gradu vozio i na kraju prodao gosp. Kemo Selmenović, pripadnik muslimanskog naroda i istodobno "Kažnjenička bojne" (prilog 8).

Pripadnicima "Kažnjeničke bojne" regrutirani su i sitni kriminalci koji su se na orti razdvajenja, u ul. Lantičeva bavili otudjenjem imovine čak i iz hrvatskih stenova. Uvi oni su nekih podnesena kaznena prijave također pušteni iz VIŽ - Heliodrom na osnovu zarobnog papirića na kojem je pisalo - "donosicu ove ceduljice isporučiti se predati pritvorenici koje on izbere - TUNA". Ceduljicu je osobno donio, i ravnatelju zatvora predstavio Robert Medić, pripadnik "Kažnjeničke bojne" koji posjeduje i značku VI HVO-a (prilog 9).

Dolaskom Vojne policije HV u grad Mostar nedjelja pripadnika "Kažnjeničke bojne" se nisu smenjila, nasprotiv Miroslav Kolobarski i Dražen Perac su u regionu u toj ratnoj bolnici HVO počinili za kratko vrijeme više kazničnih djela, da bi nakon toga, nakon što su pritvoreni ubrzo i izašli iz VIŽ (prilog 10).

Za indikativan primjer za djelatnost "Kažnjeničke bojne" u gradu Mostaru je i pokušaj silovanja i otmice Vojnog policajca od strane pripadnika gore navedene postrojbe: Delibor Božul, Krsto Vukoja i Vinko Topić (prilog 11).

Podatke iz operativnih i kaznenih evidencija IS Mostar su dužni dostaviti djelatnici Krim. službe IS Mostar, zajedno sa kompletnim spisicima pripadnika gore pomenutih ATC "Kažnjeničke bojne", jer nam je onemogućen uvid u Uredu obrane S. Brijuni, gdje su i evidentirani svi pripadnici "Kažnjeničke bojne".

MAJSTOR U.V.F.

Miroslav Levrić